

МАКЕДОНСКАТА САГА

П

ремиерот на Владата на РМ, Владо Бучковски во улога на лидер на СДСМ, доби бинго со изборот на првиот човек на Државната изборна комисија, Јован Јосифовски, бидејќи се исплаши од името на претседателката на Хелсиншкиот комитет за човекови права, д-р Мирјана Најчевска, која е позната по своите излети, боцкања и атерирања в лево или десно.

Но, многу успешно ја крие опашката и затоа е вечен борец за човековите права и слободи, иако вечно ни доцнат граѓанските судски парници против државните органи итн.

Новиот човек на ДИК не е непозната во политичката равенка. Меѓутоа, самиот избор претставува негација на сите досегашни напори на опозицијата да ја контролира работата околу изборниот процес. Затоа, овој избор оди на душа на поранешниот "боксер", Никола Груевски, кој и покрај сите советници и академци, не успеа да го дочека Годо и да ја препознае итроштината во ликот...

Сепак, овој пурпурен чин не претставува идеален пораз за да ја намали моментната вредност или популарност на ВМРО-ДПМНЕ, затоа што зголемувањето на политичкиот рејтинг на противникот е плод на бескрупулозната власт, која заборави што е народ, а тој секои четири години се обидува да направи дистинкција од една до друга опција.

Меѓутоа, и нему никако не му оди од рака да го избере вистинскиот рицар, кој ќе ја кутне на земја сиромаштијата и ќе го вивне електоратот до небо.

Во овој момент ниту опозицијата ниту позицијата може да се чувствува сигурно дека ќе успее да го освои законодавниот дом. Пред четири години, "реформираниите партизани" на јуриш ја освоија власта, бидејќи перјаниците на Георгиевски се занимаваа сами со себе, односно го продолжија процесот на расчерекување на земјава, поради што неминовно беше "прозорец да падне".

Но, сепак реалноста доволно зборува дека и во 2006 година повторно може да се вратиме на старата приказна, лекцијата "На 15 септември 2002 година" не е научена, туку е фотокопирана. Моделот кој го користеше старата постава на ВМРО-ДПМНЕ го украдоа нивните наследници. Поради ова, сè уште имаме енормно голем број невработени, приближно 400.000 лица, продолжува предизборното вработување во јавната администрација и во здравствените институции итн. Дури и лошата економска положба на граѓаните е иста, само се разликуваат цените, кои сè повеќе се искачуваат кон Монт Еверест. Имено, по продажбата на последната "златна кокошка" се очекува нов ценовен шок, кој дополнително ќе им го загорчи животот на обичните граѓани. Тие не знаат што да прават, се селат или мигрираат, односно почнаа да одат на гурбет во соседните земји, што секако ја загрозува основната функција - опстанокот на државава.

Без малку живееме во еден магепсан круг, во кој ништо не се менува само партиите, кои стануваат сè поалчни, дури и меѓународниот фактор го научија да краде, односно да го објаснат начинот како да се негува корупцијата, што е правосудство, што е здравство, што е војска... И, така на крај кај нас времето запре, бидејќи ништо не се менува. Но, нè загрижува процесот што како нација старееме, нè има сè помалку. Тоа не го загрижува ниту Бучковски, а уште помалку Груевски, бидејќи двајцата се зафатени од шетања во странство. Додека, пак, нивните партиски војници си го кршат умот да смислат прашања како дошле до станувите, како на црно ги продале цигарите, каде ја продале нафтата, кој го испил "зејтинот со бакар" итн...

Ако се анализира предизборната партиска кампања, тогаш навистина можеме да заклучиме дека се движи во позитивистичка насока, бидејќи актерите во оваа драма ни се цивилизираа. Но, ако се земе предвид суштината на прашањата, тогаш јалова им е рекламата, ниту влакно не им фали на лидерите на СДСМ и на ВМРО-ДПМНЕ.

Затоа се прашуваме, како сакаат да ја освојат власта кога бегаат од решавањето на проблемите во реалноста. Светска банка вели дека 20 проценти од македонските граѓани живеат во апсолутна сиромаштија, 30 отсто се наоѓаат во релативна сиромаштија, односно околу 1.000.000 потенцијални гласачи се на работ од својата егзистенција.

Дали конечно лидерите ќе се зафатат со овој проблем? Дали конечно ќе отворат нови работни места? Дали ќе го толерираат неработењето на рудниците за олово и цинк во Македонија? Дали ќе ги вратат пробиштипските рудари од Србија каде отидоа на печалба само за да донесат некој динар, кој стана повреден од денарот македонски? Дали конечно политичарите нешто ќе работат или и натаму ќе крадат?

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски